

Spoštovani občanke in občani,
dragi Velenjčanke in Velenjčani!

Pozdravljeni članice in člani Sveta Mestne občine Velenje,
podžupani Jože Kavtičnik, Srečko Korošec in Srečko Meh,
župan prijateljskega mesta Valjevo Zoran Jakovljević s sodelavci,
župani in podžupani sosednjih in drugih občin,
častni občan magister Ivan Marin,
prejemniki visokih občinskih priznanj,
nekdanji župani velenjske občine,
sodelavke in sodelavci.

Od lanskega občinskega praznika se je zgodilo marsikaj. Bile so lokalne volitve in tako je današnji dan nekaj posebnega tudi zame. Je prvi občinski praznik, ki ga praznujem kot župan.

Funkcijo sem prevzel na konstitutivni seji občinskega sveta 21. oktobra. Takrat sem v nastopnem govoru napovedal nekaj prvih nadaljnjih korakov, predvsem reorganizacijo občinske uprave.

In res je prvo leto mojega županovanja minilo predvsem v znamenju organizacijskih sprememb v občinski upravi ter številnih ukrepov, s katerimi želimo urediti javne finance. Sprejeli smo rebalans občinskega proračuna za leto 2011, pripravljamo ga tudi za prihodnje leto.

Razmere, v katerih trenutno živimo – tudi tukaj v Velenju in tudi mi v javni upravi – od nas terjajo, da tehtno proučimo prav vsak, tudi najmanjši izdatek, ki pomeni odliv iz občinskega proračuna.

Zaradi preobrata, ko smo iz obdobja gospodarske rasti dobesedno padli v finančno in gospodarsko krizo, smo imeli nemalo težav. Kar nekaj obsežnih investicij smo začeli v obdobju konjunktura; takrat smo razvojne programe lahko zastavili ambiciozno in optimistično. Ob tem smo računali tudi na prihodke, ki so se kasneje izkazali za nerealne.

Konec obsežnega investicijskega cikla je s sabo seveda prinesel tudi račune. Tako smo se soočili s kar pet milijonov visokim primanjkljajem. Lahko si mislite, da to ni niti najmanj enostavno, a lahko povem, da nam gre dovolj dobro. Kmalu bomo poravnali vse zapadle obveznosti. In ne le to.

Nobene od investicij nismo ustavili, pripravljamo nove projekte, redno vzdrževanje na vseh področjih nemoteno teče. Še vedno ponujamo brezplačen javni mestni promet, brezplačno pravno svetovanje, plačevanje položnic brez provizije v mestni blagajni, počitniško delo za dijake in študente, enoletne štipendije, enkratne in izredne denarne pomoči, subvencije ... Še vedno podpiramo in omogočamo delovanje številnih društev in institucij.

Skupaj s sosednjima občinama in Komunalnim podjetjem Velenje smo se lotili potrebnega in izjemno zahtevnega projekta – celovite oskrbe Šaleške doline s pitno vodo – katerega vrednost (gre kar za 42 milijonov evrov) presega velikost občinskega proračuna. Pa smo zanj pridobili nepovratna evropska sredstva.

V preteklem obdobju smo bili deležni precej kritik, češ da smo preveč odprli vrata investitorjem iz trgovske dejavnosti. Sam mislim, da imajo naši občani pravico do dobre izbire in dobre ponudbe, ki ju gotovo prinaša predvsem konkurenca.

Prav tako je dejstvo, da smo ob vsaki trgovski investiciji iztržili tudi precejšnje pridobitve, ki bi jih sicer morali plačati sami. Če navedem samo zadnji primer, ko je investitor novega trgovskega centra ob Celjski cesti v celoti financiral tudi izgradnjo vodnega zadrževalnika, s pomočjo katerega smo odpravili poplavno ogroženost na območju Žarove in Foitove ceste.

Poleg tega pa: gotovo o smotrnosti novih trgovin najbolj razmislijo trgovci sami. In, verjeli ali ne, na nas še vedno naslavlajo ponudbe za nakup zemljišč za izgradnjo novih trgovin.

Mi si seveda želimo tudi investitorjev v proizvodno dejavnost. Dobra novica je, da smo v letošnjem letu prodali zemljišče že dvema takšnima.

Želimo si tudi tistih, ki bodo ponujali delovna mesta z višjo dodano vrednostjo. In ne ostajamo le pri željah. Investirali smo v podjetniški inkubator ter v tehnološki park; ustanovili smo družbo Razvojni center Energija, ki naj bi s svojimi razvojno raziskovalnimi projekti v naslednjih letih prinesel 68 kvalitetnih delovnih mest.

Torej, če naj ocenim to prvo leto sedanjega mandata, ga ocenjujem kot zahtevno, a uspešno. Seveda bi si želel drugačnih razmer in pogojev za delo, a z doseženim v okvirih, ki so nam dani, moram biti zadovoljen.

V vrtec smo lahko sprejeli prav vse malčke, katerih starši so si tega želeli. Kar devet oddelkov je šolsko leto začelo v novih prostorih.

Pogoji za osnovnošolsko in srednješolsko izobraževanje so dobri.

V neposredni bližini glasbene šole je gradbišče, zaradi katerega je bilo nocoj morda na voljo kakšno parkirišče manj. A kmalu bomo s to zahtevno investicijo dobili skoraj štiri tisoč kvadratnih metrov, ki bodo ponujali izvrstne pogoje za različne izobraževalne programe.

Danes dopoldan sem v Mariboru podpisal pismo o nameri o sodelovanju pri oblikovanju in izvajanju študijskih programov s področja umetnosti. Dokument je dober obet za ustanovitev akademije za umetnosti z oddelkom za glasbo v Velenju.

Gradnja stanovanj na Selu se bliža koncu, intenzivneje se začenja tista na Gorici.

Naša občina bo tako še naprej ena redkih slovenskih občin, ki vodi aktivno stanovanjsko politiko in stalno skrbi za nove stanovanjske enote, s katerimi rešujemo stanovanjske probleme naših občank in občanov, predvsem mladih družin. Ob tem seveda skušamo čim uspešneje in čim bolj racionalno reševati tudi vsa druga vprašanja, ki se odpirajo ob tem: urejanje prometa in vse druge potrebne infrastrukture, parkiranja, zagotavljanje kvalitetnih komunalnih storitev po sprejemljivih cenah ...

Med uspehe letošnjega leta štejem tudi podpis pogodbe z ministrstvom za promet ter z Direkcijo Republike Slovenije za ceste, ki obljublja skorajšnjo, seveda že nujno potrebno posodobitev Šaleške ceste. Ko govorimo o prometu, seveda ne moremo mimo hitre ceste in tretje razvojne osi.

Prepričan sem, da se njenega pomena dovolj dobro zavedajo tudi tisti, ki sprejemajo odločitve na državnem nivoju in ji bodo naklonjeni – tudi tako, da se bodo zavzemali za hitrejše postopke.

Investicija na Gorici ni pomembna le zaradi stanovanjske izgradnje, ampak tudi zaradi garažne hiše, ki jo ta predel mesta nujno potrebuje.

Veliko smo v prenovi garaž namenili tudi na Kardeljevem trgu – sanacija parkirnih mest in ploščadi je stala več kot milijon evrov. Odziv stanovalcev je pretežno dober, so pa tudi posamezniki, ki se z novo ureditvijo ne strinjajo. Verjamem, da je nekatere pod vplivom zgodb, kakršnim smo priča skoraj vsak dan, resnično strah prodaje parkirišč, žal pa človek ne more izgubiti občutka, da gre predvsem za manipulacijo s strani nekaterih, ki se ne morejo sprijazniti z dejstvom, da zanje veljajo enaki pogoji kakor za njihove sosede.

Vemo, kako hitro teče čas in konec tega koledarskega leta bo kmalu tu. Vstopili bomo v eno od bolj pričakovanih let.

Letnica 2012 je pri nas že nekaj časa sinonim za Evropsko prestolnico kulture; projekt, ki ga lahko že zato, ker smo njegov del, štejemo za uspeh. Ob tem pa je dejstvo – ne glede na to, da je javna podoba projekta za zdaj morda še drugačna – da Evropska prestolnica kulture naše aktivnosti na področju kulture postavlja na višji nivo in z dodatnimi sredstvi, ki smo jih zaradi projekta deležni, našim ustvarjalcem ponuja možnost izvedbe visoko kakovostnih umetniških in drugih projektov s področja kulture.

V tem letu smo iz občinskega proračuna uspeli znatno več sredstev kot doslej zagotoviti tudi za podporo vrhunskemu športu. Vsakomur je znano dejstvo, da je za vrhunske rezultate nujno potreben denar. Veliko denarja.

Pokrovitelji ga v teh časih teže prispevajo, zato se je usoda naših klubov zdela že precej negotova. Tako smo se odločili, da jim pomagamo in skušamo tako prebroditi čas do takrat, ko bo športnike spet lahko v večji meri podprlo gospodarstvo.

Tako podroben razmislek o strukturi proračuna, kot ga opravljamo zdaj, je hkrati razmislek o naših prioritetah – o naših nalogah, obveznostih, potrebah, željah in – vrednotah.

Predvsem sem po letu dni zadovoljen, da smo v ožjih delih občine, torej v krajevnih skupnostih in mestnih četrtih, in v občinski upravi – tudi širši, kamor prištevam javne zavode in podjetja – ob spreminjanju finančnih in terminskih načrtov naleteli na razumevanje in sodelovanje.

Prav tako sem vesel, da se svoje odgovornosti zavedajo vsi člani občinskega sveta, kjer smo ob vseh najpomembnejših vprašanjih prav tako uspeli doseči soglasje. Za sodelovanje in za resno opravljanje zaupanih vam funkcij se vam zahvaljujem!

Velenje je danes dobilo svojo himno. In s tem še eno stvar, zaradi katere smo posebni. Sicer se zdaj mnogi že ne spomnijo, kako je bilo, ko so v osrčju Šaleške doline še z voli orali. To je zdaj vsaj že predvčerajšnjim. A vseeno je v vseh nas, Velenjčanih, več kot živ duh graditeljev Velenja – tistih ljudi, ki so z delom svojih rok ustvarili mesto, ki je naš dom. Verjamem, da še vedno lep, urejen in prijazen.

Preteklosti se lahko spominjamo s ponosom in hvaležnostjo. Pa tudi z obvezo, odgovornostjo. Danes smo graditelji Velenja in njegove prihodnosti mi. Zavedajmo se, da smo le mi tisti, ki lahko napišemo nov spev bodočnosti.

Tudi to, da so uradno velenjsko himno prvič izvedli prav člani Pihalnega orkestra Premogovnika Velenje in Rudarski oktet, nosi svoje simbolno sporočilo.

Med graditelji Velenja, tistimi, ki jim je bila koračnica ob nastanku posvečena, je bilo gotovo največ rudarjev in njihovih družinskih članov. Razvoj velenjskega premogovnika in odločitev za pridobivanje električne energije v šaleškem bazenu sta bila glavna temeljna kamna rasti in razvoja Velenja. Zato smo pred dvema letoma, ob petdesetletnici sodobnega Velenja, Premogovniku Velenje podelili posebno priznanje, ki smo ga poimenovali Gradnik Velenja.

Temu temeljnemu gradniku pa so se pridruževali še drugi. Enemu pomembnejših se bomo simbolno, vsaj posredno, poklonili danes. Gorenje je, ne glede na lastniško strukturo, naše, velenjsko. Želimo si, da tako tudi ostane.

Vesel in ponosen sem, da lahko tudi danes povem: v Velenju gospodarske družbe in lokalna skupnost dobro sodelujemo in se povezujemo v skupni skrbi za naš nadaljnji razvoj, za priložnosti, ki jih želimo našim občankam in občanom ponujati v prihodnje. Naša podjetja so lahko zgled družbene odgovornosti. Vodstva gospodarskih družb in vodstvo lokalne skupnosti usklajujemo svoje interese in cilje ter si vsak po svojih močeh prizadevamo za njihovo uresničitev.

Pridobivanje premoga in energije sta torej ves čas, tudi še danes, močno vtkana v naše okolje, tako zelo povezana z razvojem naše občine. Zato nam nikoli ni bilo vseeno za njuno usodo.

Zato se borimo za svoja stališča, čeprav nam to očitajo in skušajo prikazati kot nekaj neobičajnega, kot nekaj, do česar nimamo pravice.

Niso več časi, ko bi se čudeži dogajali čez noč. In tega si pravzaprav tudi ne želimo.

Ja, če bi lahko izbral, bi zame najlepšemu mestu in njegovim ljudem vsekakor privoščil boljše čase. Predvsem bolj brezskrbne. Pa vendar moram vsaj malo pritrditi stari modrosti, ki pravi, da je vsaka slaba stvar tudi za nekaj dobra.

Morda bomo prav po zaslugi krize, ki nas je našla pravzaprav povsem nepripravljene, tako kot to počnemo v naši občinski upravi, vsi skupaj marsikaj postavili povsem na novo, bolje.

Verjamem, da bo po tej krizi tudi vrstni red na naši lestvici vrednot drugačen. V ospredje bodo spet stopile tiste, ki so bliže človeku in njegovim resničnim, ne pa umetno ustvarjenim potrebam.

Spoštovani, ob prazniku si želim, da bomo Velenjčanke in Velenjčani vedno lahko s ponosom in iz srca zapeli ali povedali:

Vsem nam zdaj v ponos mesto že v soncu žari,
v njem naš doprinos vsej naši skupnosti.

Velenje krasno ti si zdaj, zares kot pravi gaj,
rodovom poznim bodi lik, to naj bo naš vzklik!

Hvala in srečno!